

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **MUDr. A. R., IČO X**
bytem N. B. 912, X P.
zastoupená advokátem Mgr. Daliborem Lachmanem
sídlem Plumlovská 522/44, Prostějov

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
sídlem Květná 15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2019, č. j. SZPI/BL807-28/2018, ve věci
přestupku,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobou podanou dne 13. 12. 2019 ke Krajskému soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2019, č. j. SZPI/BL807-28/2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná v části změnila a ve zbytku

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

potvrdila rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 3. 4. 2019, č. j. SZPI/BL807-18/2018. Správní orgán I. stupně shledal žalobkyni vinnou tím, že:

a) na provozovně MUDr. A. R., prostřednictvím webových stránek www.m.cz ke dni 6. 4. 2018 nabízela k prodeji potravinu DIURET tea, HEMOROIDAN tea, HEPATAN tea, MIGRAINE tea, NEFROLIT tea, PROSTA tea, PSORIA tea, STEPSTOP – ANGINA tea, u nichž na www.m.cz v sekci Bylinné čaje – FIT LINE léčebné poskytovala spotřebiteli informace připisující dotčeným potravinám vlastnosti zabránit lidské nemoci, zmírnit ji nebo vyléčit, čímž porušila zákaz uvedený v čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (dále jen „nařízení č. 1169/2011“), a tím se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o potravinách“);

b) na provozovně MUDr. A. R., prostřednictvím webových stránek www.m.cz v období od 6. 4. 2018 do 11. 5. 2018 nabízela k prodeji potravinu Bylinný čaj s parchou saflorovou, Bylinný čaj DETOX, ANTIASTMA tea, ANTIDNA tea, ANTIEDEMIN tea, ARTHRO tea, u nichž na www.m.cz v sekci Bylinné čaje FIT LINE léčebné a Bylinné čaje ZOP ozdravné poskytovala spotřebiteli informace připisující dotčeným potravinám vlastnosti zabránit lidské nemoci, zmírnit ji nebo vyléčit, čímž porušila zákaz uvedený v čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 a tím se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách;

c) na provozovně MUDr. A. R., prostřednictvím webových stránek www.m.cz ke dni 11. 5. 2018 nabízela k prodeji potravinu Bylinný čaj s třapatkou nachovou, Bylinný čaj ZOP 1 vitamínový, Bylinný čaj ZOP 3 posílení imunity, u nichž na www.m.cz v sekci Bylinné čaje ZOP ozdravné poskytovala spotřebiteli informace připisující dotčeným potravinám vlastnosti zabránit lidské nemoci, zmírnit ji nebo vyléčit, čímž porušila zákaz uvedený v čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 a tím se dopustila přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách.

2. Správní orgán I. stupně žalobkyni uložil podle § 17f písm. d) zákona o potravinách a § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), úhrnnou pokutu ve výši 70 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

B. Žaloba

3. Žalobkyně v žalobě navrhovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost, jelikož nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách. Z čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1169/2011 a čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále jen „nařízení č. 178/2002“) vyplývá, že za plnění povinností vyplývajících z potravinového práva je

odpovědná osoba, která podnik řídí. Tou ale žalobkyně v době kontrol uskutečňovaných správními orgány již nebyla, jelikož doménu a e-shop www.m.cz na základě kupní smlouvy ze dne 2. 11. 2017 převedla do vlastnictví jiné osoby, což žalovaná sdělila v námitkách k Protokolu č. P065-80302/18 a v odvolání ze dne 30. 4. 2019. Doména i e-shop byly následně na základě práva zpětné koupě převedeny dne 28. 5. 2018 do vlastnictví žalobkyně a na základě kupní smlouvy z téhož dne byly opět převedeny do vlastnictví jiného subjektu. S ohledem na uvedené skutečnosti žalobkyně v době výkonu kontrol nebyla provozovatelem potravinářského podniku, ale byly jím subjekty, na které bylo převedeno vlastnictví webové stránky. Byť byla žalobkyně uvedena jako prodávající v obchodních podmínkách, měla zcela nepodstatný vliv na kteroukoli z fází uvedených v čl. 3 nařízení č. 178/2002 a nemohla u subjektu vlastního internetovou stránku zajistit soulad obsahu webových stránek s právními předpisy, neboť od uzavření první kupní smlouvy neměla přístup na webové stránky, k jejich administraci a správě.

4. Žalobkyně dále namítala, že správní orgány nesprávně posoudily skutkový stav a na základě něj došly ke špatnému závěru.
5. Žalobkyně následně brojila proti tomu, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s námitkou nepřítomnosti oprávněné osoby u provedených kontrol. Žalobkyně v průběhu správního řízení i v odvolání namítala, že při kontrolách nebyla přítomna ona ani jí zmocněný zástupce, čímž došlo k porušení zákona. Žalovaná v napadeném rozhodnutí pouze konstatovala, že paní Zuzana Smékalová, která působila jako ekonomka společnosti, byla přítomna již předcházející kontrole dne 14. 2. 2018, při kontrolách ze dne 6. 4. a 11. 5. 2018 tedy již splňovala kritéria stanovená v § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Taková argumentace je dle žalobkyně nedostačující, napadené rozhodnutí tak postrádá řádné odůvodnění.

C. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 7. 2. 2020 navrhla zamítnutí žaloby. Sdělila, že žalobkyně v žalobě pouze opakuje námitky, které vznesla již v rámci správního řízení. S námitkou, že žalobkyně nebyla osobou odpovědnou za porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011, se vypořádal již správní orgán I. stupně na str. 7 až 8 svého rozhodnutí a žalovaná na stranách 15-16 napadeného rozhodnutí. Kontrolní orgán dospěl k závěru, že v daném období byla žalobkyně osobou vystupující jako prodávající na e-shopu i vlastníkem domény www.m.cz, jejímž prostřednictvím byl e-shop provozován. Vycházel z aktuálního výpisu z databáze CZ.N., z toho, že při objednání zboží a „prokliku“ do košíku bylo možné zboží vyzvednout přímo na kontrolované provozovně žalobkyně, a z toho, že žalobkyně byla jako prodávající uvedena v obchodních podmínkách včetně povinných údajů prodávajícího. Tyto skutečnosti žalobkyně ani její zástupci v průběhu kontrol nepopřeli; v průběhu kontroly ani bezprostředně po jejím skončení nevznesla žalobkyně žádné námitky ohledně nesprávné identifikace kontrolované osoby a osoby odpovědné za porušení vytykaných pochybení.
7. Žalobkyně až v přípise doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 13. 12. 2018 namítla, že nebyla od 2. 11. 2017 vlastníkem domény, protože ji na základě kupní smlouvy ze dne 2. 11. 2017 prodala společnosti N. r. s. r. o. Jediným společníkem a jednatelem této společnosti byl od roku 2016 (a dosud je) MUDr. B. R. Skutečnost, že k převodu došlo mezi žalobkyní a společností vlastněnou a zastoupenou osobou jí blízkou, vyvolalo

pochybnosti o věrohodnosti tvrzení o převodu vlastnického práva a důkazů k tomu předložených.

8. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí ztotožnila se správním orgánem I. stupně, že za plnění povinnosti dle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 je odpovědný provozovatel potravinářského podniku, kterým byla v období spáchání přestupků žalobkyně, nikoliv vlastník webové stránky a domény. Jako potravinářský podnik je třeba chápat souhrn jeho činností v oblasti výroby, zpracování či distribuce potravin, které provádí svým jménem a na svůj účet, mezi což se řadí i komerční aktivity žalobkyně v souvislosti s nabízením potravin k prodeji a jejich prodejem, které žalobkyně vyvíjí (resp. vyvíjela) ve svých „kamenných“ provozovnách (srov. informace dostupné z veřejně přístupné části Živnostenského rejstříku na www.rzp.cz), tak i na e-shopu, který spotřebitelům umožňuje koupit potravin na základě smlouvy uzavřené distančním způsobem. Žalobkyně byla v době kontroly osobou, která byla činná přinejmenším ve fázi distribuce potravin ve smyslu čl. 3 bodu 2, 3 a 16 nařízení č. 178/2002. Z kontrolních materiálů vyplývá, že žalobkyně vystupovala v e-shopu umístěném na stránkách www.manufacture35.cz jako prodávající a nabízela tam zboží k prodeji, svým jménem a na svůj účet. Spáchané přestupky měly bezprostřední souvislost nikoliv s činností vlastníka domény (tato pouze spočívala v poskytování prostoru žalobkyni pro realizaci jejích komerčních aktivit), ale s činností provozovanou žalobkyní.
9. Argumentaci žalobkyně, že od 2. 11. 2017 neměla mít vliv na soulad obsahu webových stránek s požadavky právních předpisů, považovala žalovaná za účelovou. Tuto problematiku lze smluvně ošetřit již při sepsu smlouvy o převodu domény a v případě, že se tomu tak nestalo, bylo rovněž v možnostech žalobkyně potřebné otázky řešit operativně, jelikož jediným společníkem a současně jednatelem společnosti N. r. s. r. o. byl v době kontroly MUDr. B. R., jehož lze považovat za osobu blízkou žalobkyni. Žalobkyně netvrdila a neprokázala, že by za účelem dosažení souladu informací k potravinám nabízeným k prodeji na e-shopu s příslušnými právními předpisy učinila nějaké opatření.
10. K námitce, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádala s tvrzenou nepřítomností oprávněné osoby při kontrole, žalovaná uvedla, že tuto otázku vypořádala v části „Ad 1.“ na stranách 13 až 15 napadeného rozhodnutí. Pečlivě analyzovala podklady řízení, vysvětlila, jaké relevantní skutečnosti z nich pro danou věc zjistila, jak je posoudila, a jaký z nich učinila ve vztahu k jednotlivým aspektům námitky závěr. Povinností kontrolního orgánu není provádět kontrolu výhradně za přítomnosti kontrolovaného subjektu – fyzické osoby, právo účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě je realizováno i prostřednictvím účasti zástupců. Kontrolu lze v souladu s platnou právní úpravou zahájit a uskutečnit i v nepřítomnosti kontrolované osoby či jejích zástupců, a to v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) a § 10 odst. 3 kontrolního řádu s povinnou osobou, pakliže je kontrolovaná osoba o zahájení kontroly dodatečně informována. Žalovaná uzavřela, že se v napadeném rozhodnutí s námitkou týkající se nepřítomnosti oprávněné osoby u provedených kontrol řádně vypořádala, čerpala relevantní informace z podkladů a prostřednictvím aplikace příslušných ustanovení kontrolního řádu komplexně osvětlila, z jakého důvodu vyhodnotila námitku žalobkyně jako bezpředmětnou. Napadené rozhodnutí nelze považovat v dané části za nepřezkoumatelné.

D. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

11. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující, pro rozhodnutí věci relevantní skutečnosti.
12. Ve dnech 6. 4. 2018 a 11. 5. 2018 provedl kontrolní orgán kontrolu zaměřenou na dodržování právních povinností provozovatele potravinářského podniku při provozování e-shopu na adrese www.m.cz, a to v provozovně na adrese P. 3142/1, X B. u P. V rámci kontrolního vstupu ze dne 6. 4. 2018 bylo zjištěno, že žalobkyně provozuje internetový obchod umístěný na webových stránkách <http://www.m.cz/>, kde nabízí formou zakoupení na e-shopu bylinné sirupy, čaje a med.
13. O kontrole sepsal kontrolní orgán Doklad o provedených kontrolních úkonech č. D011-80302/18 ze dne 6. 4. 2018 a Protokol o kontrole č. X ze dne 11. 5. 2018. Jelikož přítomný zástupce žalobkyně MUDr. B. R. odmítl po seznámení s jeho obsahem Protokol o kontrole č. X převzít s tím, že není kontrolovanou osobou, byl protokol o kontrole žalobkyni doručen prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 22. 5. 2018.
14. Žalobkyně proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole nebrojila námitkami dle § 5 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů.
15. Správní orgán I. stupně vydal Oznámení o zahájení řízení ze dne 6. 11. 2018, č. j. SZPI/BL807-3/2018, které bylo žalobkyni doručeno dne 26. 11. 2018, čímž došlo k zahájení řízení.
16. Dne 13. 12. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno Sdělení k zahájení řízení č. j. SZPI/BL807-3/2018 ze dne 1. 12. 2018, v němž žalobkyně namítala, že od 2. 11. 2017 nebyla „provozovatelkou potravinářského podniku na stránkách <http://www.m.cz/>“ a že ke dni provedení kontrol neměla na dané webové stránky přístup a nemohla ovlivňovat obsah informací uvedených na e-shopu provozovaného na předmětných webových stránkách. Shodné tvrzení uvedla i ve Sdělení k protokolu č. j. SZPI/BL807/2018 ze dne 12. 2. 2019, v tomto podání žalobkyně dále namítala, že „*inkriminované kontrole jsem nebyla přítomna, ani kontrolním orgánem nebyla telefonicky informována, kontrole nebyl přítomen ani žádný z mých zaměstnanců, ani zmocněná osoba, výsledek nebyl se mnou nijak konzultován, nebylo mi ani umožněno situaci ohledně vlastnictví domény a e-shopu nijak komentovat na místě, přičemž jsem byla na veřejně dostupném místě v místě mé ordinace na adrese Arbesovo nám. 6, Prostějov a podle svědků z mé provozovny zaměstnané v jiné společnosti o tom byli kontroloři z vašeho úřadu ústně informováni.*“
17. Správní orgán vydal rozhodnutí ze dne 3. 4. 2019, č. j. SZPI/BL807-18/2018, blíže popsané v bodě 1 tohoto rozsudku, proti kterému podala žalobkyně dne 30. 4. 2019 odvolání. V něm žalobkyně mimo jiné uvedla, že kontrole nebyla řádně přítomna, ani žádný jiný oprávněný či jí zmocněný subjekt, došlo tedy k porušení zákona.
18. Napadeným rozhodnutím žalovaná změnila rozhodnutí správního orgánu I. stupně následovně:
 - a) *tak, že označení právního předpisu, jehož ustanovení bylo obviněným porušeno, ve znění: „čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011“ po provedené změně zní takto:*
„čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu

a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, v platném znění (dále také jen „nařízení (EU) č. 1169/2011“)

b) tak, že označení právního předpisu, jehož ustanovení vymezuje skutkovou podstatu přestupku, kterého se obviněný svým jednáním dopustil, ve znění:

„§ 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách)“

po provedené změně zní takto:

„§ 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění platném a účinném od 1. 1. 2018 (dále také jen „zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách“)“.

Ve zbývající části rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

E. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Žalobkyně v žalobě a během jednání soudu, které se uskutečnilo dne 24. 6. 2020, namítala, že nebyla odpovědná za spáchání přestupku. Krajský soud se proto nejprve zabýval tím, který konkrétní subjekt lze shledat odpovědným za porušení zákona o potravinách.
21. Dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách platí, že *provozovatel potravinářského podniku se dále dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelnými předpisy Evropské unie upravujícími požadavky na potraviny uvádí na trh potravinu klamavě označenou nebo opatřenou zavádějícími informacemi anebo ji nabízí klamavým způsobem.*
22. V posuzované věci žalobkyně nerozporovala, že na stránkách www.manufacture35.cz byly u jednotlivých nabízených potravin poskytovány spotřebiteli informace připisující potravinám vlastnosti umožňující zabránit lidské nemoci, zmírnit ji nebo vyléčit, čímž došlo k porušení zákazu uvedeného v čl. 7 odst. 3 nařízení č. 1169/2011 a přestupku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách. Brojila však proti tomu, že byla označena jako provozovatel potravinářského podniku dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách, tedy že ji správní orgány považovaly za osobu odpovědnou za spáchání přestupku.
23. Podle čl. 2 bodu 1. písm. a) nařízení č. 1169/2011 se pro účely tohoto nařízení použijí definice *"potraviny", "potravinového práva", "potravinářského podniku", "provozovatele potravinářského podniku", "maloobchodu", "uvádění na trh" a "konečného spotřebitele" v článku 2 a v čl. 3 bodech 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nařízení (ES) č. 178/2002.*
24. Pojem provozovatel potravinářského podniku je definován v čl. 3 bodu 3 nařízení č. 178/2002, podle kterého je *jím fyzická nebo právnická osoba odpovědná za plnění požadavků potravinového práva v potravinářském podniku, který řídí. Potravinářským podnikem je dle čl. 3 bodu 2 téhož nařízení veřejný nebo soukromý podnik, ziskový nebo neziskový, který vykonává činnost související s jakoukoli fází výroby, zpracování a distribuce potravin. Uvádění na trh bod 8 uvedeného ustanovení definuje jako držení potravin nebo krmiv za účelem*

prodeje, včetně nabízení k prodeji nebo jakékoli jiné formy převodu, zdarma nebo za úplatu, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takové.

25. Krajský soud s ohledem na citované definice uvážil o tom, zda žalobkyně v posuzované věci naplňuje znaky provozovatele potravinářského podniku uvádějícího na trh potravinu opatřenou zavádějícími informacemi či nikoli. K zodpovězení této otázky musel postavit najisto, zda žalobkyně byla odpovědná za plnění požadavků potravinového práva v potravinářském podniku a vykonávala činnost související s distribucí předmětných potravin, tedy zda tyto potraviny uváděla na trh (prodávala je, nabízela k prodeji či distribuovala).
26. V posuzované věci není sporu o tom, že předmětné výrobky byly prodávány distančním způsobem. Údaje, které má podnikatel v případě smluv uzavíraných distančním způsobem sdělit dle § 1824 zákona č. 89/2019 Sb., občanského zákoníku, spotřebiteli, upravuje § 1811 odst. 2 a § 1820 odst. 1 tohoto zákona. V ustanovení § 1811 odst. 2 písm. a) občanského zákoníku je pak uvedeno, že *směřuje-li jednání stran k uzavření smlouvy a tyto skutečnosti nejsou zřejmé ze souvislostí, sdělí podnikatel spotřebiteli v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy nebo před tím, než spotřebitel učiní závaznou nabídku a) svoji totožnost, popřípadě telefonní číslo nebo adresu pro doručování elektronické pošty nebo jiný kontaktní údaj.*
27. Součástí správního spisu je fotografie č. 11, jež je přílohou kontrolního materiálu č. D011-80302/18 ze dne 6. 4. 2018. Na fotografii č. 11 jsou zachyceny „Všeobecné obchodní podmínky (dále jen VOP) společnosti MUDr. A. R. ičo: X“ (dále jen „všeobecné obchodní podmínky“). V bodě 1. všeobecných podmínek je uvedeno, že všeobecné podmínky upravují vztahy mezi smluvními stranami kupní smlouvy, kdy na jedné straně je „*společnost JUDr. A. R., IČO X, se sídlem: platná adresa sídla společnosti podle ŽR nebo OR jako prodávající a/nebo poskytovatel služby a/nebo licenčních oprávnění (dále jen „prodávající“) a na straně druhé je kupující a/nebo objednatel, který může být i spotřebitelem (dále jen „kupující“)*“.
28. V posuzované věci tak měl spotřebitel možnost zjistit, kdo je prodávající (tedy subjekt, s nímž uzavírá smlouvu distančním způsobem), právě ze shora popsanych všeobecných obchodních podmínek. V nich je žalobkyně zcela jasně konkretizovaná jako prodejce jménem a identifikačním číslem a odkazem na adresu uvedenou v živnostenském či obchodním rejstříku. Proti této skutečnosti, tedy že se na internetových stránkách www.manufacture35.cz nacházely všeobecné obchodní podmínky dle fotografie č. 11 a byla v nich uvedena žalobkyně jako prodávající, žalobkyně v průběhu správního řízení ani v řízení před soudem ničeho nenamítala.
29. Žalobkyně přes uvedené skutečnosti namítala, že provozovatelem podniku, který je odpovědný za porušení zákona o potravinách, je subjekt od ní odlišný, což prokazovala kupními smlouvami ze dne 2. 11. 2017 a 28. 5. 2018. Krajský soud zjistil, že kupní smlouva ze dne 2. 11. 2017 byla uzavřena mezi žalobkyní a společností N. r. s. r. o. Předmět smlouvy je specifikován jako „*prodej e-shopu, domeny, know how, značky www.M.CZ a www.botanico.cz. Prodávající prohlašuje, že je vlastníkem výše jmenovaného nehmotného majetku.*“ Z uvedeného jasně vyplývá, že na základě kupní smlouvy ze dne 2. 11. 2017 mělo dojít k převodu toliko nehmotného majetku. V této souvislosti je třeba upozornit na to, že e-shop, tedy elektronický obchod, je z právního pohledu tvořen mnoha složkami, hmotnými i nehmotnými, z nichž některé podléhají i ochraně autorským právem (grafika,

počítačové programy, databáze). Jednou z těchto složek je např. doménové jméno či doménová jména, na kterých je obchod provozován. Aby došlo k řádnému převodu internetového obchodu, musela by být užita inominátní smlouva či smlouva o prodeji závodu či části závodu, aby došlo k převodu všech složek internetového obchodu. To se však v posuzované věci nestalo. Žalobkyně na základě velmi stručné smlouvy specifikovala, že převádí nehmotný majetek, aniž by řešila, jakým způsobem bude naloženo s majetkem hmotným, tedy se zásobami. Nebyly-li tyto hmotné věci převedeny, pak nelze dojít k jinému závěru, než že jejich vlastníkem i po uzavření smlouvy ze dne 2. 11. 2017 zůstala sama žalobkyně. V praxi navíc není výjimkou, že je pod konkrétní doménou prodáváno zboží jiného subjektu, který za dané zboží nese odpovědnost.

30. Smlouva ze dne 28. 5. 2018 byla uzavřena mezi žalobkyní jako prodávající a společností B. s. r. o., její obsah se následně shoduje se smlouvou ze dne 2. 11. 2017. Pro posouzení předmětné věci však není rozhodná, protože ke spáchání přestupku došlo dne 6. 4. a 11. 5. 2018 a k těmto datům bylo třeba zjistit, kdo byl provozovatelem potravinářského podniku, tedy osobou odpovědnou za porušení zákona o potravinách. Následné převody e-shopu či jeho součástí nejsou s to na této skutečnosti nic změnit.
31. Je také třeba připomenout, že kromě kupních smluv, které žalobkyně předala správním orgánům, o převodu e-shopu jako celku či jeho součástí nic nesvědčilo. Žalobkyně byla v okamžiku kontroly správního orgánu I. stupně uvedena na stránkách cz.n. jako držitel domény www.m.cz. Současně žalobkyně nepředložila žádné důkazy o tom, že by u registrátora žádala o to, aby došlo ke změně držitele domény či že by požadovala po kupujícím, aby tak učinil. Požadavek na změnu držitele domény nebyl součástí kupní smlouvy ze dne 2. 11. 2017. Současně v době údajného převodu e-shopu bylo třeba řešit předání databází v souvislosti s ochranou osobních údajů, což žalobkyně neučinila. Z veřejného rejstříku a Sbírky listin dále vyplývá, že jediným jednatelem jak společnosti B. s. r. o. (od roku 2015 dosud), tak N. d., s. r. o. (od roku 2016 dosud), na které měla žalobkyně na základě kupních smluv doménu převést, byl MUDr. B. R., osoba blízká žalobkyni. Tuto skutečnost žalobkyně nikdy nezpochybnila. Krajský soud se tak ztotožňuje se správními orgány v tom, že i z této skutečnosti vznikly pochybnosti o tvrzení žalobkyně, že po uzavření kupních smluv nemohla již ovlivnit obsah stránek na www.m.cz.
32. Krajský soud uzavírá, že smlouva ze dne 2. 11. 2017 se týkala pouze nehmotných statků a neřešila převod zboží. Správní orgány proto řádně vycházely z informací uvedených na internetových stránkách e-shopu o tom, kdo je prodávající zboží. Pokud ve všeobecných podmínkách byla žalobkyně uvedena jako prodávající a byla také na stránkách cz.n. zaznamenána jako držitel domény www.m.cz, správní orgány nepochybily, pokud dospěly k závěru, že byla žalobkyně provozovatelem potravinářského podniku, jelikož vykonávala činnost související s distribucí potravin, konkrétně držela potraviny za účelem prodeje a nabízení k prodeji, čímž naplnila definici provozovatele potravinářského podniku dle čl. 3 nařízení č. 178/2002. Žalobkyně tak byla dle § 17 odst. 2 písm. b) zákona o potravinách odpovědná za to, že uváděla na trh potraviny opatřené zavádějícími informacemi. Krajský soud proto neshledal námitku důvodnou.
33. K námitce, že správní orgány nesprávně posoudily skutkový stav a na jeho základě došly ke špatnému závěru, krajský soud uvádí, že ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobkyni povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobkyni a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní

argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobkyně považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Žalobkyně je povinna popsat, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči ní dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinna ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58). Každý žalobní bod je pak způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Žalobkyně v tomto žalobním bodu namítla pouze obecně nesprávnost posouzení skutkového stavu a na jeho základech špatně učiněné závěry, aniž by specifikovala, v čem konkrétně tuto nesprávnost spatřuje, tj. jaké další pro posouzení věci významné skutkové okolnosti měly být objasněny, jaké konkrétní okolnosti správní orgán nesprávně posoudil. Jedná se tak o zcela obecný žalobní bod, k jehož vypořádání krajský soud toliko obecně uvádí, že ze spisového materiálu se nepodává, že by správní orgány nesprávně posoudily skutkový stav či z něj došly k vadným závěrům. Námitka tak není důvodná.

34. Žalobkyně v žalobě dále namítala, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s námitkou nepřítomnosti oprávněné osoby u provedených kontrol, její argumentace v napadeném rozhodnutí byla nedostačující, a proto napadené rozhodnutí postrádá řádné odůvodnění. S touto námitkou se krajský soud taktéž neztotožňuje. Krajský soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že se žalovaná otázkou přítomnosti oprávněné osoby u kontroly podrobně zabývala na str. 13-15 napadeného rozhodnutí. Žalovaná popsala skutečnosti vyplývající z dokladu o provedených úkonech ze dne 6. 4. 2018 a z protokolu o kontrole ze dne 11. 5. 2018. Vysvětlila, koho považuje za kontrolovanou osobu, jejího zástupce a jak k těmto závěrům došla. Zabývala se nejen postavením Z. S., ale také postavením MUDr. B. R. Taktéž popsala, že kontrolu by bylo možné zahájit a uskutečnit i v nepřítomnosti kontrolované osoby či jejích zástupců, a to v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) a § 10 odst. 3 kontrolního řádu s povinnou osobou a kontrolovaná osoba by byla o zahájení kontroly dodatečně informována. V případě obou kontrolních vstupů v posuzované věci byla žalobkyně o kontrole mimo jiné dodatečně vyrozuměna prostřednictvím svého zástupce. Žalobkyně v žalobě pouze tvrdila, že se žalovaná zabývala toliko postavením Z. S., což však krajský soud shora vyvrátil, jelikož argumentace žalované nebyla zaměřena výlučně na tuto osobu.
35. Žalobkyně v žalobě následně blíže nepopsala, které z úvah učiněných v napadeném rozhodnutí o přítomnosti oprávněné osoby považuje za nesprávné. S ohledem na obecnost žalobní námitky krajský soud uzavírá, že žalovaná se s námitkou nepřítomnosti oprávněné osoby při kontrole zabývala dostatečně, přezkoumatelným způsobem, a řádně vysvětlila své úvahy. Nelze tedy shledat, že by napadené rozhodnutí postrádalo řádné odůvodnění. Námitka tak není důvodná.

F. Závěr a náhrada nákladů řízení

36. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšná žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 24. června 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu